

om dette Lovforslag, og jeg gentager, at mine Udtalelser staa ganske for min egen Regning.

Godskesen: Ligesom jeg forstod, det var Tilfældet med den ærede foregaaende Taler, saaledes er ogsaa jeg Modstander af Spiritusforbud, almindeligt eller specielt. Men jeg forstaaer vel, at de særlige Forhold paa Færøerne kan begrunde, at man imødekommer Befolkningens Ønske om dér at faa en Lovgivning i denne Retning, skønt man ikke vil gaa med dertil i andre Dele af Riget. Jeg kan derfor være med til at behandle det foreliggende Lovforslag. Men jeg vil dog gerne allerede paa dette Trin af Behandlingen tage bestemt Forbehold imod, at man, hvis der kommer en Lov som den foreliggende til Eksistens for Færøerne, deraf drager den Konsekvens, at man saa ogsaa maa have en lignende Lov for det øvrige Danmark. Jeg udtalte mig saaledes, da vi her i Tinget behandlede den sidste færøske Forbudslov, og staaer fremdeles ganske paa det samme Standpunkt.

Hvad angaar Lovforslagets Enkeltheder, mener jeg ikke, det er naturligt eller rigtigt i dette Øjeblik at gaa ind paa dem, navnlig da efter de Bemærkninger, der er faldet fra den ærede Ordfører for Venstre (Effersø), som ønskede, at man skulde høre Færingerne igen, inden man gik videre. Kun kan jeg ikke nægte mig den Fornøjelse at udtale min Glæde over, at den højtærede Justitsminister ikke har villet gaa med til det Indgreb i den personlige Frihed, som det vilde være at forbyde flere Personer i Forening at forskrive berusende Drikke.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Behandling.

Holdgaard: Jeg skal ikke optage en Debat med det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet (Martin Olsen), angaaende Forbud eller ikke Forbud; de Paa-stande, han fremsatte om de Ulykker, der vil ske, hvis Befolkningen ikke faar saa vid Adgang som muligt til stærke Drikke, er saa almindeligt kendte. Jeg tror aldeles ikke paa dem. Men jeg vil i dette Tilfælde ligesom i andre gerne være med til at lovgive saaledes, at Folkets Villie er Landets Lov. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man behandler Lovforslaget i et Udvalg og dér undersøger, om man ikke kan imødekomme Lagtinget i større Udstrækning, end den højtærede Minister har ment at kunne gøre.

Justitsministeren (Rytter): Jeg er ikke ganske klar over, om jeg kan begynde med at takke de forskellige Ordførere for elskværdig Behandling af Lovforslaget; man var jo lige ved at strejfe de almindelige Regler her i Danmark. Jeg opfatter dog de forskellige Ordføreres Udtalelser som elskværdige.

Ligesom den ærede sidste Taler er jeg Tilhænger af, at man yder Lagtinget saa meget som muligt, men jeg haaber, at det ærede Medlem og jeg er enige om, at vi ikke vil yde det noget, som er i Strid med Grundloven. Det er det, som har været afgørende for Justitsministeriet. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem og jeg nok skal blive enige, naar vi faar Lejlighed til at drøfte Sagen i Udvalget.

I øvrigt har jeg med særdeles Glæde hørt det ærede 13de landstingsvalgte Medlems (Martin Olsen) Udtalelser. Det har desværre været saaledes, at det ærede Medlem og jeg altid var af divergerende Anskuelse, naar vi talte her om færøske Forhold. I Dag kan jeg med udelst Sympati slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser. Naar det ærede Medlem og jeg lærer hinanden at kende, ender det nok med, at vi bliver af samme Anskuelse med Hensyn til færøske Forhold i Almindelighed. Der var navnlig een Udtalelse af det ærede Medlem, jeg var glad ved, nemlig den, at man ikke skal føje Folk i alt. Det har jeg sagt mange Gange i lignende Tilfælde, men da har det ærede Medlem været af en noget anden Opfattelse. Spørgsmaalet er blot, paa hvilke Omraader man skal føje Folk. Og det forekommer mig, at der her er et Omraade, hvor man maa føje Folk paa Færøerne, for saa vidt de ønsker en Lovgivning af dette Indhold, og den ikke strider imod Grundloven. Saaledes har jeg set paa Sagen, og jeg haaber, at det ærede Medlem ogsaa vil se saaledes paa den.

Der var et Punkt, hvor jeg ikke blev rigtig klar over det ærede Medlems Stilling. Han sagde, at der var den Ventil, at man kan købe hos Apotekerne. Det vil i al Almindelighed være rigtigt, men der vil næsten ikke være Brug for denne Ventil paa Færøerne, for enhver kan indføre saa meget, han overhovedet vil. Spiritus kan man faa deroppe, enhver saa meget, han ønsker, naar han indfører det, han kan blot ikke købe det deroppe. Derfor var der en Udtalelse af det ærede Medlem, som faldt mig for Brystet, idet det ærede Medlem med Hensyn til Skatten udtalte, at Pengene nok vilde gaa ind paa ulovlig Maade — jeg forstod det, som om de skulde komme gennem Apote-